

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kf.III.45.120/2021/4.

A tanács tagjai: Dr. Suba Ildikó
a tanács elnöke
Dr. Bérces Nóra
előadó bíró
Dr. Sperka Kálmán
bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője: felperesi képviselő
(felperesi képviselő címe
ügyintéző: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)

Az alperes: Budapesti Rendőr-főkapitányság
(alperes címe)

Az alperes képviselője: Gödér Károlyné dr. Balpataki Dóra kamarai jogtanácsos

A per tárgya: megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita

A fellebbezési kérelmet benyújtó fél: alperes

A fellebbezéssel támadott határozat:

Fővárosi Törvényszék 48.K.703.645/2021/6.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 48.K.703.645/2021/6. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 16.000 (tizenhatezer) forint másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 51.018 (ötvenegyezer-tizennyolc) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A másodfokú eljárás alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a hivatásos állomány tagjaként bűnügyi technikus beosztásban teljesít szolgálatot az alperes ... Rendőrkapitánysága, ..., ... Alosztály állományában. A kinevezésben foglaltak szerint szolgálatteljesítési helye: Budapest területe.

[2] A felperes 2013. február 1-jén kelt munkaköri leírásának 2. pontja szolgálati helyként az alperes ... Rendőrkapitányságát, 9. pontja szolgálatteljesítési helyként Budapest területét jelölte meg. A munkaköri leírás záró rendelkezése szerint a felperes a leírtakban meg nem határozott esetekben a jogszabályokban, az állami irányítás egyéb jogi eszközeiben, továbbá a belső normatív rendelkezésekben – különösen a főkapitányság szervezeti és működési szabályzatában, valamint ügyrendjében – foglaltak, és előjárói egyedi utasításai szerint volt köteles eljárni.

[3] A 2019. augusztus 5-én kelt munkaköri leírásának 6. pontja szervezeti elemként jelölte meg az az alperes ... Rendőrkapitányságát, és 9. pontja a felperes munkavégzési helyeként a nevezte meg. A munkaköri leírás ... pontjában foglalt általános munkaköri feladatok között szereplő ... pont értelmében a felperes a közvetlen vezetőjének utasítása alapján a munkaköri leírásban meghatározott feladatokon túl köteles volt végrehajtani a külön nem nevesített, de az alperes ... Rendőrkapitánysága tevékenységi körébe tartozó, a feladatköréhez kapcsolódó mindazon eseti jellegű feladatokat, amelyek ellátására elméleti felkészültsége, szakmai ismerete, valamint tapasztalata alkalmassá teszi.

[4] Az alperes bűnügyi helyettese a 2016. július 19-én kelt átiratában a bűnügyi helyszíni szemlék időszerűségének szem előtt tartása érdekében elrendelte, hogy az alperes kerületi rendőrkapitányságain a naponta szolgálatba lépő bizottságok közül négy kerületnél a bizottságvezető és a technikus együtt legyen küldhető a Budapesten felmerülő helyszíni szemlékhez. Ennek megfelelően a kerületeket négy blokkba sorolták, és a kialakított blokkokból a hónap minden napjára fix bizottságot (úgynevezett régiós szolgálatok) hoztak létre.

[5] A felperes a régiós szolgálat keretében Budapest egész területén, és emellett a saját kerületében is végezte a munkáját, ezáltal nemcsak a saját kerületében látta el a bűnügyi technikus feladatokat, hanem más kerületekben is. Rendszeresen előfordult, hogy miután végzett a saját kerületében egy helyszínelési munkával, azonnal más kerületbe irányították át. A felperes a 2018. február 1-től december 31-ig terjedő időszakban havi több alkalommal, folyamatosan adott régiós szolgálatot, amelyért ellentételezésben nem részesült.

[6] A felperes 2021. január 27-én szolgálati panaszt terjesztett elő, amelyben megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetését kérte az alperestől. Álláspontja szerint kinevezése az alperes ... Rendőrkapitánysága állományába szolt, így nyilvánvalóan nem tartozhatott beosztásának feladatkörébe a más rendőrkapitányságon jelentkező, és az ottani állomány munkakörébe tartozó bűnügy helyszínelése. A szolgálati feladatnak nem egy, hanem huszonhárom kerületben történő ellátása jelentős többletterheléssel járt, amelyek a régiós szolgálatok során jelentkező esetszámok jelentős megemelkedésével is igazolhatóak. Erre tekintettel 2018. január 1. napjáig visszamenőleg megbízási díjra tartott igényt.

[7] Az alperes vezetője a hozzá további elbírálásra felterjesztett szolgálati panaszt a 2021. április 15-én kiadmányozott határozatával a 2018. január 1-től 2018. február 3-ig terjedő időszakra elévülés okán, míg a 2018. február 4-től 2021. február 4-ig terjedő időtartamra megalapozatlanság miatt elutasította. Az érdemi vizsgálat körében a határozat azt emelte ki, hogy az ügynevezett régiós bizottságok felállítására nem ideiglenesen megüresedett, vagy betöltetlen szolgálati beosztások ellátása miatt, illetve nem a szolgálati beosztás ellátásában tartósan akadályoztatott személyek helyettesítése céljából került sor, hanem a szakszerűség és az időszzerűség érdekében. A felperes 2013. február 1-jén kelt munkaköri leírása és a 2019. augusztus 15-én kelt munkaköri leírása ... pont ... alpontjában meghatározottak szerint köteles volt a régiós szolgálatok során ellátandó feladatokat is elvégezni. A felperes szolgálati viszonyáról rendelkező állományparancs szolgálatteljesítési helyként Budapest területét határozta meg, így az illetékességi területen kívüli szolgálati feladat ellátása önmagában nem generál megbízási díjra való jogosultságot, mivel a felperes szolgálati feladata változatlan maradt, többletfeladatot ezáltal nem végzett.

A felperes keresete és az alperes védírata

[8] A felperes keresetében a 2018. február 1-től 2020. december 31-ig terjedő időszakra 637.736 forint megbízási díj és annak a 2019. július 16. napjától számított késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A felperes szerint a beosztásához nem tartozó feladatokat látott el akkor, amikor más kerületi rendőrkapitányságok illetékességi területén is helyszínelte és bűnügyi technikus, valamint szemlebizottság vezetői feladatokat végzett. Keresete jogalapjaként a Hszt. 71. § (1) bekezdésének mindhárom – a)-c) – pontját megjelölte, az ellentételezés havi mértékét pedig a Hszt. 71. § (5) bekezdésére hivatkozással a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg, és azt azon hónapokra érvényesítette, amikor a keresetlevélhez csatolt, általa készített kimutatás szerint a munkavégzés ténylegesen más kerületben történő szolgálatellátással járt.

[9] Az alperes védíratában a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. A régiós szolgálatokkal összefüggésben kiemelte, hogy a felperes kinevezése és 2013. évi munkaköri leírása a szolgálatteljesítés helyeként egyaránt Budapest területét nevezte meg, ezért illetékességi határain belül látta el a feladatait. A Hszt. 71. §-ában meghatározott megbízási díj intézménye fogalmilag egyébként sem köthető az illetékességi területen kívüli munkavégzéshez. A felperes feladatvégzése a szolgálati beosztásához köthető, a régiós szolgálatok csak a szakszerűség és időszzerűség jegyében kerültek felállításra, a bejelentésekre történő reagálási idő csökkentése végett. A védírat utalt a parancsnoki kivizsgálásra is, mely egy feljegyzés alapján azt állapította meg, hogy a felperes 2019-ben egy, 2020-ban pedig tíz alkalommal látott el illetékességi területén kívüli szolgálatot. Az alperes arra az esetre, ha az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem jogalapját

megalapozottnak találná, a rendvédelmi illetményalap 50%-ánál magasabb összegű megbízási díjat nem tartott indokoltnak.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek megbízási díj címén 637.736 forintot és ezen összeg után a 2019. július 16-tól számított késedelmi kamatot, valamint 50.000 forint perköltséget. Úgy rendelkezett továbbá, hogy az eljárás illetékét az állam viseli.

[11] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét és a szolgálati panaszt elutasító határozatot a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (1) bekezdése és (3) bekezdés a) pontja, 2. § (4) bekezdése és 85. § (1)-(2) bekezdése szerint bírálta felül. A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. §-ának rendelkezéseit alapul véve megállapította, hogy jelen esetben a bizonyítás az igényt érvényesítő felperest terhelte. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjával összefüggésben azt kellett igazolnia, hogy a régiós szolgálat ellátása a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkört, ezáltal többletfeladatot jelentett.

[12] Az elsőfokú bíróság a Hszt. 2. §-ának értelmező rendelkezéseiből – a 24. pont szerinti szervezeti egység, a 28. pont szerinti szolgálati hely és a 25. pont szerinti szolgálati beosztás fogalmából – kiindulva arra a következtetésre jutott, hogy a Hszt. kógens rendelkezéseiből következően a szolgálati beosztás csak az adott kapitányság (szervezeti egység) állománytáblázatával összefüggésben, az abban meghatározott munkakörök tekintetében értelmezhető. A felperes szolgálati beosztásához ezért csak azok a feladatkörök tartoznak, amelyeket a saját kerületi kapitánysága állománytáblája szabályoz.

[13] A rendőrség szervei illetékességi területének megállapításáról szóló 67/2007. (XII. 28.) IRM rendelet (a továbbiakban: IRM rendelet) 1. számú melléklete és a Hszt. 2. § 31. pontjában meghatározott szolgálatteljesítési hely definíciója ugyancsak ezt az értelmezést erősítik. E rendelkezések értelmében a szolgálatteljesítési hely megegyezik a rendvédelmi szerv szervezeti egységének az IRM rendelet 1. számú mellékletében meghatározott közigazgatási területével.

[14] Súlytalannak ítélte az alperesnek a felperes kinevezési okiratára, valamint a munkaköri leírásokra történő hivatkozását is, mert a változó szolgálatteljesítési helyek feltüntetése a Hszt. 46.§ (4) bekezdése alapján a kinevezésben elengedhetetlen lett volna. A belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr1) 92. § (1) bekezdése és (2) bekezdés a) pontja értelmében a változó szolgálatteljesítési helyre vonatkozó kinevezést a szolgálatteljesítési helyek meghatározásával állományparancsban kell elrendelni. Változó szolgálatteljesítési hely esetén tehát arról kifejezetten rendelkezni kellett volna a kinevezési okiratban, ezen feltételnek a „szolgálatteljesítési hely: Budapest területe” kitétel nyilvánvalóan nem felelt meg. Ebből következően pedig az alperes a régiós szolgálatok ellátása során sem határozhatott meg a felperes részére ellentételezés nélkül a saját szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokat.

[15] A munkaköri leírások kiegészítésével a más beosztáshoz kapcsolódó feladatok nem lesznek a felperesi munkakörbe tartozóak és ez nem minősül a kinevezés közös megegyezéssel történő módosításának sem (Kúria Mfv.II.10.179/2011/4.). Ezt erősíti a

munkakör és a munkaköri leírás elhatárolásának jogi szabályozása [Hszt. 44. § (1) bekezdése és 45. § (1) bekezdése] is. Valamennyi körülményt figyelembe véve az alperes szabadon csak egy adott kinevezésen, adott beosztáson belül határozhatta meg a felperes munkaköri feladatait, és nem tághatna volna a felperes munkavégzési helyét a munkáltató illetékességi területén, a felperes besorolásán és a munkáltató állománytáblázatán túlmenően sem szakmai indokokra, sem Budapest rendőrfőkapitánya bűnügyi helyettesének átiratára hivatkozással.

[16] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a régiós szolgálatok teljesítése során fennálltak a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt törvényi feltételek, ugyanis olyankor a felperes a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkört látott el. Mivel a kereseti kérelem jogalapját a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megalapozottnak találta, mellőzte a Hszt. 71. § (1) bekezdésének a) és b) pontjában foglaltak vizsgálatát.

[17] Az összecszerűség körében az elsőfokú bíróság utalt a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr2) 10. § (2) bekezdésére, továbbá a BMr1 35. § (6) bekezdésére is. A megbízási díj összegének meghatározásához értékelte, hogy a felperes milyen gyakorisággal végzett többletfeladatokat és milyen mértékben látta azokat el. E vonatkozásban a felperes által a keresetlevélhez csatolt kimutatásokat vette figyelembe – amely részletesen rögzítette a beosztásához nem tartozó feladatok mennyiségét –, mivel azt az alperes kifejezetten nem vitatta. Az elsőfokú bíróság a kialakult bírói gyakorlat (Kúria Mfv.II.10.777/2012/7.) alapján nem az egyes időszakokra eső megbízások számának, hanem annak tulajdonított jelentőséget, hogy mi az a többletfeladat, amit a hivatásos állomány tagjának az eredeti beosztás ellátása mellett még teljesítenie kellett. Ez alapján nem találta eltúlzottnak a felperesnek a rendvédelmi illetményalap 75%-ában megjelölt összegű megbízási díj iránti havi követelését, ezért a keresettel egyező összegű megbízási díjban marasztalta az alperest a 2018. február 1-től 2020. december 31-ig terjedő időszakra vonatkozóan.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[18] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság döntésének megváltoztatását és a kereset elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását kérte. Az alperes szerint az elsőfokú bíróság a tényállást felderítette, a megfelelő jogszabályokat alkalmazta, azonban mindezekből téves következtetést vont le. Jogszabálysértésként a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, (5) és (6) bekezdését jelölte meg.

[19] Érvelése szerint a büntetőeljárások keretében lefolytatandó szemlék végrehajtásáról és a bűnügyi technikai tevékenység egységes szabályozásáról szóló 13/2012. (VII. 30.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás) 13. pontja rendezi a bűnügyi technikai feladatokat, ezekhez képest a régiós szolgálati feladatok ellátása többletfeladatot nem eredményezett, a rendszer kialakítására kizárólag a szakszerűség és időszerűség érdekében került sor. Önmagában az a tény, hogy egy bűnügyi helyszín helyszínelését nem a szolgálatteljesítési hely szerinti kerületben, hanem Budapest más kerületében kell elvégezni, nem változtat a feladat minőségén, időigényességén és összetettségén.

[20] Az alperes kiemelte, hogy a felperes 2013. évi és 2019. évi munkaköri leírása szerint is a szolgálatteljesítés helye Budapest területén volt. A Hszt., illetve más jogszabály sem tartalmaz semmilyen olyan kikötést, amely azt támasztaná alá, hogy az adott munkakör

meghatározása nem nyúlhat túl a szolgálati helyen. A Hszt. 2. § 31. pontja is az alperesi álláspontot erősíti. A felperes, mint a hivatásos állomány tagja az alperes hierarchikus szervezeti rendszerét, felépítését, valamint a jogviszonyból származó speciális jogokat és kötelezettségeket magára nézve kötelezőnek ismerte el, azokat elfogadta, az eljárója által meghatározott, külön nem nevesített egyéb feladatok végrehajtása számára nem jelentett többletfeladatot.

[21] Az alperes vitatta a 75%-os mértékű megbízási díj alapulvételével megállapított összegszerűséget is. Álláspontja szerint az ugyanis a felperes keresetének alapossága esetén is csak a rendvédelmi illetményalap 50%-a lehetett volna. Ennek alátámasztásául a Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. számú ítéletére is hivatkozott, amelyben az elsőfokú bíróság által 50%-os mértékben meghatározott megbízási díj összegére vonatkozó rendelkezést a Kúria hatályában fenntartotta. A hivatkozott jogesetben a hivatásos állomány tagja a munkaidejének kevesebb, mint felében végzett bünyügyi technikai feladatokhoz nem tartozó többletmunkát. Jelen esetben a felperes a kimutatásában megjelölt hónapokban szolgálatteljesítési idejének kevesebb, mint felében látott el Budapest ... kerületén kívül bünyügyi technikai feladatokat, így az jelentős többletterhet nem jelentett számára, ezért maximum 50%-ban tartotta elfogadhatónak a felperes igényét.

[22] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes marasztalását kérte 25.000 forint jogtanácsosi munkadíjban.

[23] A felperes hangsúlyozta, hogy az alperes nem hivatkozhat a munkaköri leírás tartalmára, mert azt a munkáltató egyoldalúan készíti el és az nem lehet önkényes. A munkaköri leírásnak igazodnia kell a kinevezéshez, beosztáshoz, amely esetében az alperes ... Rendőrkapitánysága állományába történt. Ugyanakkor még az alperes által hivatkozott munkaköri leírás is azt tartalmazza, hogy a felperes a munkaköri leírásában meghatározott feladatokon túl a külön nem nevesített, de a kerületi rendőrkapitányság – tehát az alperes ... Rendőrkapitánysága – tevékenységi körébe tartozó eseti feladatokat köteles még ellátni.

[24] A felperes szerint akár a szolgálatteljesítési hely Hszt. 2. § 31. pontjában meghatározott definícióját, akár a szolgálati beosztást vesszük alapul, az ő feladatai a ... Rendőrkapitánysághoz köthetőek. A Hszt. 2. § 4., 24., 25., 28., valamint 31. pontjai együttes értelmezése alapján szolgálati beosztása a szervezeti egysége, vagyis az alperes ... Rendőrkapitánysága állománytáblázatában meghatározott munkakör lehetett. A beosztás (munkakör) kizárólag a munkáltató állománytáblázatán belül, a munkáltató hatásköri és illetékességi területét alapul véve értelmezhető.

[25] A felperes azzal is érvelt, hogy a megbízási díjnak nem feltétele az, hogy egy másfajta beosztást lásson el a hivatásos állomány tagja. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja negatívan határozza meg a megbízási díj követelményét, amely akként értelmezhető, hogy az alperes ... Rendőrkapitánysága állományába történt bünyügyi technikai kinevezésébe nem tartozó feladatok ellátása esetén illeti meg őt a megbízási díj. Hivatkozott e körben a Kúria Kf.VII.40.244/2020/4.számú, valamint Kf.VII.39.106/2021/6. számú ítéleteire, amelyek megerősítik, hogy a régiós szemlebizottsági feladatokra a felperes kinevezései, munkaköri leírásai nem terjedhettek ki.

[26] A felperes szerint az elsőfokú bíróság helyesen határozta meg a megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 75%-ában. Az alperes által hivatkozott kúriai döntés nem lehet irányadó, mivel a Hszt. szerint az illetményalap 50-200%-a közötti összeg állapítható meg, vagyis jóval szélesebb a mérlegelési lehetőség, mint a korábban hatályos jogszabályi körülmények mellett, ahol a megbízási díj mértéke az illetményalap 25-100%-a közötti összeg lehetett.

A Kúria döntése és jogi indokai

[27] A fellebbezés nem megalapozott, az alábbiak szerint.

[28] A Kúria az elsőfokú ítéletet a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között [Kp. 108. § (1) bekezdés] bírálta el, ezért kizárólag azt vizsgálta, hogy a fellebbezésben megjelölt jogszabálysértés megvalósult-e, azaz a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, valamint (4) és (5) bekezdését az elsőfokú bíróság helytállóan értelmezte-e.

[29] Tekintettel arra, hogy az alperes az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem vitatta, azt a Kúria is irányadónak tekintette, azzal a pontosítással, hogy a felperes kinevezési okirata a perben nem állt rendelkezésre, az okirati bizonyítékok között csak a szolgálati viszony módosítását tartalmazó, 2013. január 30-án kelt ... számú személyi állományparancs volt fellelhető, és az alperes érvelése sem a kinevezési okiratra, hanem a fenti, 2013. január 30-án kelt állományparancsra utalt következetesen vissza. Az abban foglaltak szerint a felperes 2012. július 16-tól fennálló kinevezésének módosítására került sor akként, hogy abban szolgálati helyként az alperes ... Rendőrkapitánysága, ..., ... Alosztálya, szolgálatteljesítési helyként Budapest területe szerepelt.

[30] Az alperes tehát nem a kinevezés, hanem egy szolgálati viszonyt módosító állományparancs, valamint a 2013. és 2019. évi munkaköri leírás alapján hivatkozott arra, hogy a felperes szolgálatteljesítési helye Budapest egész területére vonatkozott. Ennek kapcsán az elsőfokú bíróság helyesen utalt a változó szolgálatteljesítési helyre irányadó szabályozásra [Hszt. 46. § (4) bekezdése és a BMr1 92. § (2) bekezdés a) pontja], és helytállóan következtetett arra, hogy a felperes szolgálati viszonyát módosító állományparancs e követelményeknek nem felelt meg.

[31] Az alperes fellebbezési érvelésével szemben a Hszt. 2. § 31. pontját – mely szerint szolgálatteljesítési hely: a rendvédelmi szerv szervezeti egységének székhelye vagy telephelye szerinti közigazgatási terület; változó szolgálatteljesítési hely megállapítása esetén az a munkaköri leírásban meghatározott közigazgatási terület, amelyen a szolgálati feladatot ténylegesen végre kell hajtani – a perbeli esetben alkalmazva, változó szolgálatteljesítési hely jogszerű meghatározása hiányában nem lehetett megállapítani, hogy a felperes a régiós feladatok ellátása során a szolgálati beosztásához tartozó feladatokat végezte.

[32] A Hszt. 71. § (1) bekezdése c) pontjának rendelkezéseit a Hszt. 2. § 4., 24., 25., 28., valamint 31. pontjaiban foglalt definíciókkal együttesen értékelve az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes bűnügyi technikai beosztásához tartozó feladatkörnek az alperes ... Rendőrkapitánysága állománytáblázatában meghatározott feladatok tekinthetők. Következésképp a további illetékességi területekre kiterjedő régiós szemlebizottsági feladatok ehhez képest többletfeladat-ellátást eredményeztek, amely alapján a felperest megbízási díj illeti meg.

[33] Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgálatnak minősül, és annak ellentételezésére jogosult (BH2018. 259.). A hivatásos szolgálati jogviszonyban – egyezően más alá- és fölé-rendeltségen alapuló foglalkoztatási jogviszonnyal – a munkáltató utasítási joga nem korlátlan, és csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendelt, amely a munkakör keretei közé tartozik. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség (Kfv.VII.37.193/2020/8.). Jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak

ellátását. A munkakör meghatározása – a jogi normák keretei között – a munkáltató jogkörébe tartozik, ez azonban nem lehet parttalan (Kf.VIII.39.804/2021/4.).

[34] Amint arra a Kúria már több eseti döntésében is rámutatott, a kinevezési okiratban meghatározott beosztást meghaladó, további illetékességi területre kiterjedő régiós szemlebizottsági feladatok többletfeladat-ellátást eredményeznek, így ennek ellentételezéseként megbízási díj jár (Kf.VIII.40.034/2021/4., Kf.VIII.40.054/2021/4., Kf.VII.40.244/2020/4., Kf.VII.39.106/2021/6.).

[35] Az alperes a megbízási díj összegszerűségét is alaptalanul sérelmezte. Az elsőfokú ítélet [35]-[37] bekezdéseiben a bíróság kellően indokolta a megbízási díj mértékére vonatkozó döntését az irányadó jogszabályi rendelkezéseket alkalmazva. A Kúria nem látott indokot a megbízási díj megállapított mértékétől való eltérésre, tekintettel arra is, hogy e körben az alperes a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó jogsérelmet – a Kp. 78. § (2) bekezdését – nem jelölt meg. Az alperes által hivatkozott Mfv.10.751/2016/4. számú döntés az ügyszabályság teljes hiánya – eltérő tényállás és eltérő jogszabályi környezet – miatt jelen ügyben nem lehetett irányadó.

[36] Mindezekre figyelemmel a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdésének megfelelően – helyes indokai alapján – helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

[37] *A munkáltató nem bővítheti szabadon a hivatásos állomány tagjának szolgálati beosztásához tartozó feladatait.*

Záró rész

[38] A sikertelenül fellebbező alperes a felperes másodfokú eljárásban felmerült, jogtanácsosi munkadíjból álló perköltségét a Kp. 35. § (1) bekezdése útján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni. A perköltség összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése, valamint (4) § (1) bekezdés a) pontja szerint állapította meg.

[39] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint személyes illetékmentességben részesül, ezért a feljegyzett fellebbezési illeték a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[40] Az ítélet elleni további jogorvoslat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

[41] A Kúria a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó Kp. 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el

Dr. Suba Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Bérces Nóra s.k. előadó bíró, Dr. Sperka Kálmán s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő